

Ім. Д. ПЕТРОВСЬКОГО
Ім. Д. ПЕТРОВСЬКОГО

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

МОЛОДІЖНИЙ КОМУНАР

Орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ

Виходить з 5 грудня 1939 р.

Четвер, 13 вересня 1984 року

№ 110 (3461).

Ціна 2 коп.

ВАХТА ПАМ'ЯТІ

П'ЯТИРІЧКУ — ДО ДНЯ ПЕРЕМОГИ

Чимало комсомольсько-молодіжних колективів нашого міста працюють із випередженням планових завдань, виступають з патріотичними ініціативами і починаннями. Нині бюро міському комсомолу підтримало ініціативу КМК механоскладального цеху № 5 заводу «Гідросила» (бригадир Олександр Душкевич, групкомсорг Надія Волокіна) і КМК механоскладального цеху № 2 ремонтно-механічного заводу імені В. К. Таратута (бригадир Микола Дрозд, групкомсорг Юрій Матвієнко) «40-річчю Великої Перемоги — 40 ударних трудових тижнів». Крім того, комсомольсько-молодіжна бригада Миколи Дрозда вирішила виконати п'ятирічне завдання до 9 травня наступного року.

Нині всі КМК міста стали на трудову вахту, присвячену 40-річчю Перемоги радянського народу у Великій Вітчизняній війні. Багато з них зарахували в свої ряди героїв війни.

Підсумки трудової вахти будуть підбиті на розширеному засіданні бюро міському комсомолу, а переможці удостояться честі бути сфотегографованими біля розгорнутих прапорів міської комсомольської організації.

М. МАХИНЯ,
завідуючий відділом комсомольських організацій Кіровоградського міського комсомолу.

ОСІННІМ РОБОТАМ — КОМПЛЕКС

УВАГА! ДЗВОНІТЬ ТЕЛЕФОН

«ПОСІЯТИ У СТИСЛІ СТРОКИ!» — ПІД ТАКИМ ДЕВІЗОМ ПРАЦЮЮТЬ МОЛОДІ СІВАЧІ КОЛГОСПУ «ПРАПОР КОМУНІЗМУ» ОЛЕКСАНДРІЙСЬКОГО РАЙОНУ. І З ЧЕСТЮ ДОТРИМУЮТЬ СЛОВА. А ТОН У РОБОТІ ЗАДАЄ ДЕЛЕГАТ ХХІV З'ЇЗДУ КОМСОМОЛУ УКРАЇНИ ЧЛЕН РАЙКОМУ КОМСОМОЛУ МОЛОДИЯ КОМУНІСТ МИКОЛА МУЗАФАРОВ. ЩОДНЯ НОРМУ ПО ЗАСІВУ ОЗИМОВОГО КЛИНУ ВІН ПЕРЕВИКОНУЄ МАЙЖЕ В ПІВТОРА РАЗИ.

На 20 процентах площ зібрані господарства області кукурудзу на корм. Найкраще заготовляють цей корм трудівники Петрівського, Голованівського та Александрійського районів. А серед буряководів найвищі показники у праці мають долинчани, знам'янчани, онуфрївці.

ПРЕС-ЦЕНТР ПОВІДОМЛЯЄ:

ПЕТРІВСЬКИЙ РАЙОН. Сумлінно працює на збиранні соняшнику в колгоспі імені Карла Маркса кандидат у члени КПРС Леонід Фурса. Комбайном СК-6 за два робочих дні він упорався з 38-гектарною площею.

ГЛАВРОНСЬКИЙ РАЙОН. Гриває заготовляти силос з гички і стебел кукурудзи. Добре справляється з узятим зобов'язаннями трудівники колгоспу «Скра». При плані 2500 тонн вони заклали в траншеї 1780 тонн цінного корму. На буряковому полі відзначається комсомолец Анатолій Шкльнюк. Гичкозбиральною машиною БМ-6 він щодня виконує виробничу норму.

НОВОУКРАЇНСЬКИЙ РАЙОН. Комсомольці та молодь колгоспу імені Ленінського комсомолу ділою відгукуються на заклики зібрати півторарічний запас кормів. На збиранні кукурудзи на силос при плані 36 тисяч тонн уже зібрано 33 тисячі тонн. Комсомольці О. Зубов та В. Романенко подають приклад у роботі навіть старшим товаришам. Так, О. Зубов комбайном КСС-2,6 скошив к льтуру на 199 гектарах, заготовивши загалом 8054 тонн. Він очолює соціалістичне змагання в районі.

БОБРИНЕЦЬКИЙ РАЙОН. Трудівники колгоспу «Комінтерн» зобов'язали зібрати цукрові буряки до 25 вересня. Сьогодні серед лідерів змагання у господарстві сімейний екіпаж у складі Степана Івановича і Миколи Колєєнкі. Комбайном РК-6 із 50-гектарної площі вони виконали 1830 тонн солодких коренів.

За графіком

Точно за графіком збирають цукрові буряки механізатори колгоспу імені Держинського. Вони стараються, щоб між компаніями і вивезенням цукрової сировини не було розриву. У цьому їм допомагає та обставина, що поруч із плантацією цукрового буряка знаходиться і площа кормового. Тож досвідчений комбайнер Ласло Ласлович Дешко та молодий помічник Валерій Сімокоп при створенні достатнього запасу цукрової сировини переводить свого КС-6 на кормову плантацію. Такий метод збирання забезпечує високу продуктивність збиральної техніки, повністю ліквідує вимушену простоту.

Ласло Ласлович і Валерій працюють разом давно, хоч молодий механізатор лише навесні повернувся з лав Радянської Армії. Звідси цінов комсомолец

на військову службу. Разом працювали, то й проводжав наставник свого виховання з батьківським напугтям — добре служили і про землю рідну не забувати. І Валерій повернувся в своє господарство. Знову працює поруч із своїм вихователем. Зба-

гачується досвідом і хліборобською мудрістю. Твердо стоїть на батьківській землі, яка щедро віддячує йому за любов і турботу.

На знімку: наставник Л. ДЕШКО та В. СІМОКОП.
Фото М. САВЕНКА.
Компаніївський район.

ВІРНІСТЬ МРІЇ

Колгосп «Ленінський шлях». Молочнотоварна ферма № 3. Комсомольсько-молодіжний колектив нагороджено Почесною грамотою обласного обкомпрофради та обкому ЛКСМУ України за підсумками соціалістичного змагання тваринників області за успішне проведення зимівлі худоби, збільшення виробництва і закупівель продуктів тваринництва в стійлий період 1983-84 року.

З дівчатами зустрілася під час обіднього дозвілля. Їх у КМК троє: Катерина Галан, Катерина Кожухар і Тетяна Кожухар. Ціні дівчата щодня надують не менше чотирнадцяти кілограмів молока від корови. Кожного ранку в КМК — підбиття підсумків, яке триває хвилини п'ять — десять. Дівчата встигають проаналізувати минулий трудовий день, скласти план на сьогодні, порадилися. Хто надів учора більше, ніж поза-

вчора, отримує червоний прапорець, менше — синій. Жодного синього прапора не довелось побачити. Лише червоні.

Як створився їх КМК? Зовсім не формально: є три комсомолки — давай КМК! Ні, не так це було. Кожна отримала групу. Досвіду вже немало, хоч і не освоїли всіх професійних тонкощів. Старалися. А надолі — ні з місяці. Перший секретар районного комітету комсомолу Наталя Поліщук часто приїз-

дила на ферму, розмовляла з дівчатами. Одного разу запропонувала: а чи не об'єднатись вам в один колектив.

ТВАРИННИЦТВО — УДАРНИЙ ФРОНТ

Погодилися. Разом групи не доїли, але коли треба було — допомагали одна одній. Вирішили змагатися. І насамперед подбали про гласність трудового суверенітету. Отак і з'явилися червоні і сині прапорці.

Комсомольсько-молодіжному вже четвертий рік. Катерина Галан удостоєна державної нагороди —

медалі «За трудову доблесть». Численним грамотами та преміями відзначена праця Тетяни і Катерини Кожухар.

За всім місяців року дівчата перекрили тритисячний рубіж. В результаті — друге місце по області. Але розуміли, що

їх показник — не межа. Чимало років працює на фермі Т. Баліцька. Її надій становить 3408 кілограмів молока від корови. — Тамара Сергіївна — найкращий зразок трудового завзяття, — говорять Тетяна Кожухар. — Дивніша, як працює ця жінка, і сам підтягується.

Ще один приклад для дівчат: їх групкомсорг,

Катя Галан. Комунист, член бюро партійної організації колгоспу, щира, добра, чесна, в роботі сумлінна. Вона — заступник усіх трудових починань колективу.

Кожен день — то для дівчат ще одна, хоч і маленька, сходинка до майстерності.

— Є доярки, що низькі показники прикривають недоліками на фермі. Мовляв, і того нема, і те не так, зробіть, щоб було все гаразд, то й падої високі будуть. Ми на це не киваємо. Основне — це ставлення до своєї роботи, — говорить Катерина Галан.

...Не так усе просто в їхній роботі, як здається. Проблеми є. Але члени КМК розв'язують їх дружно, наподегливо, по комсомольськи.

Н. ЗВЕКОВА.

Новоархангельський район.

НЕОЦІНЕННІ УРОКИ

ДЛЯ ЮНИХ

Унікальний досвід будівництва нового життя на громадянській старшими поколіннями радянських людей. Про те, як краще використовувати це неоціненне надбання для дальшого поліпшення виховання молоді, йде мова на семінарі-нараді голів Рад ветеранів комсомолу при ЦК ЛКСМ союзних республік, крайкомах і обкоммах комсомолу. Він відкрився 11 вересня в Москві.

Гостями столиці стали ветерани громадянської і Великої Вітчизняної воєни, організатори перших колгоспів і ударники перших п'ятирічок освоєвачі цілини.

Вітаючи їх, секретар ЦК ВЛКСМ Д. О. Охромїд підкреслив, що в традиції Ленінського комсомолу — бережно вбирати досвід старших поколінь, творчо застосовувати його.

Один з головних напрямів у роботі Рад ветеранів — військово-патріотичне виховання юних. Вивчити й узагальнити досвід кращих — завдання семінару, організованого ЦК ВЛКСМ.

[Кор. ТАРС].

«Недалеко

й до біди...»

Так називався критичний виступ старшого інженера воєнізованої пожежної частини № 2 по охороні Кіровоградського району м. Кіровограда О. Корнієнка, де йшлося про грубі порушення правил протипожежної безпеки на комбінаті хлібопродуктів № 2. Відповідь редації надіслав головний інженер комбінату В. Ф. Філіпан. Він повідомив, що виступ газети був обговорений на розширеному засіданні керівників цехів і служб підприємства. Критика визнана правильною. За нарядом обласного управління комбінат одержав устаткування, необхідне для укомплектування цехових степідів протипожежної безпеки. У кінці червня на кукурудзообробному заводі комбінату були проведені роботи по просочуванню вогнезахисними речовинами дерев'яних конструкцій складів.

Нині електрослюсарі підприємства об'єднані у спеціальну бригаду, і кожному з них щомісячно визначається конкретне завдання по обслуговуванню електроустаткування, своєчасному звільненню від нялу електродвигунів і пускової апаратури. Змонтовано вентилятор для обдуву електродвигунів у роздільному пункті машин.

НАШІ ЗДОБУТКИ — ТОБІ, БАТЬКІВЩИНО!

Хай труд переростає у красу

Якби мені дозволено відповідати на запитання «Що робить людину доброю, прекрасною, щасливою?», я відповів би, що тільки праця спроможна піднести людину над собою, тільки вона може допомогти виховати людину нового, комуністичного суспільства. І про це у першу чергу мусимо пам'ятати ми, комсомольці, бо наша дорога в життя тільки починається.

Зовсім недавно, 1 вересня, мені випало бути на святі знань в Троянській середній школі. Квіти, гелстуки, усмішки на засмаглих ликах... Усі з нетерпінням чекають Урочистої лінійки. І ось вона вже шикуються, замирає, слухає уважно привітання з новим навчальним роком.

Потім слово надають голові колгоспу імені Мічуріна В. П. Оцабрику і секретареві парторганізації Ю. М. Прищепі. Вони розповідають, як хто потрудився влітку на колгоспних ланах, найсумліннішим вручають грамоти, цінні подарунки. Є чим звітувати школі: із 70 учнів середніх і старших класів на полях і фермах працювали 57. Таких юних помічників, як секретар шкільної комсомольської організації Світлана Прохоренко, яка підняла на фермі свою маму-доярку, у колгоспі багато.

Всього під час літньої трудової заєрти активно працювали 20 трудових загонів старшокласників району, 17 із них — у сільському господарстві виконали робіт на 2384 карбованці.

У Постанові ЦК КПРС «Про основні напрями реформи загальноосвітньої та професійної школи» як одне з найважливіших завдань виділяється виховання гідного поповнення робітничого класу й колгоспного селянства, прищеплення підростаючому поколінню любові до праці. Відрадно бачити, що з кожним роком зростає кількість сімейних екіпажів, кількість випускників шкіл, які йдуть працювати в сферу матеріального виробництва, пов'язують своє життя з селом. Результатом профорієнтаційної роботи є направлення 31 випускника шкіл району колгоспними стипендіатами в сільськогосподарські вищі та середні спеціальні заклади.

У районі ще відчувається нестача механізаторів та тваринників, тому райком комсомолу пропонує керівникам господарств направляти кращих випускників шкіл, які виявили бажання вступити в наше СПТУ № 38. Це дало б змогу краще вести профорієнтаційну роботу з учнями, створити своєрідний «чотирикутник» — школа, райком комсомолу, господарство, училище, — в полі зору якого б постійно знаходились майбутні хлібороби. На жаль, ще не всі керівники господарств відгукнулись, але позитивні зміни вже є.

Більше двох тисяч молодих трудівників, включившись у соціалістичне змагання під девізом «ХІ п'ятиріччя — ударну працю, ентузіазм і творчість молодих», підтримали патріотичний почин комсомольців Побузького нікелевого заводу «Честь і слава по праці», достроково виконали плани та соціалістичні зобов'язання першого півріччя.

Найбільшого успіху досягли комсомольсько-молодіжні колективи Побузького нікелевого заводу і Голованівського хлібзаводу, КМК молочнотоварної ферми Перегонівського відділку цукрокомбінату.

Ми з гордістю можемо сказати, що більше, ніж кожний третій гектар зібраного хліба в районі — комсомольський. Багато комбайнових екіпажів були сімейними. А найбільшого успіху на жнивях досяг екіпаж Надольняків із колгоспу «Дружба», який «Колосом» намолотив 8051 центнер хліба.

Молодь району напружено трудиться на «зелених жнивях», сібі озимих, копанні цукрових буряків. На цей період створено комсомольсько-молодіжні екіпажі, ланки.

Зокрема, на заготівлі кормів у районі працює 7 загонів, 58 ланок, 114 комсомольсько-молодіжних екіпажів. Комсомольці колгоспу імені Тельмана через районну газету «Комуністична праця» висловили пропозицію підтримати ініціативу трудівників нашої області — заготовити півторарічний запас кормів для тваринництва. І тельманці показують приклад — комсомольсько-молодіжна бригада заклала більше 400 тонн цінного корму. В роботі водії, що транспортують зелену масу з поля, тон задає групкомсорг кандидат у члени КПРС В. Ільченко, від нього намагаються не відставати комсомольці Ю. Марчук, П. Патик, В. Олійник.

Рейд районного «Комсомольського прожектора» у колгоспах імені ХХ з'їзду КПРС та «Комуніст» виявив упущення в організації праці, розукомплектування техніки. Серйозно задуматися слід спілчанам цих господарств.

Райком та комітети комсомолу приділяють увагу розвиткові трудового суперництва між комсомольсько-молодіжними колективами. У районі працює більше 40 комсомольсько-молодіжних колективів. Цього року створено ще два — на МТФ колгоспу імені Жданова та АТП райоб'єднання «Сільгоспхімія».

Якось, аналізуючи трудове суперництво КМК, я помітив, що перші місця виборують майже одні і ті ж комсомольсько-молодіжні колективи. Основний наш недолік у тому, що ми ще мало працюємо з КМК, які відстають.

Сьогодні комсомольці та молодь району готуються до визначної події в житті нашої комсомольської організації — вручення премії імені М. Островського за успіхи в зайськово-патріотичному вихованні підростаючого покоління музею підпільної комсомольської організації «Спартак» у Красногірці. Хлопці і дівчата зустрічаються з ветеранами війни, проводять мітинги. Ми знаємо, що найкращим виявом вдячності тим, хто віддав життя за сьогоднішнє чисте небо, буде наша сумлінна праця.

С. ОСИПЕНКО,

перший секретар Голованівського райкому ЛКСМ України.

РОБІТНИК Світловодського комбінату твердих сплавів і тугоплавких металів Юрій Каравайченко — один із багатотисячного загону комсомольців і молоді наддніпрянського міста, які беруть участь у поході «Шляхами слави батьків». Скоро він буде призваний в армію. Який гарт здобув юнак, готуючи себе до військової служби? Він довго пам'ятатиме уроки мужності в десятирічці № 4, де слухав нанутні слова колишніх фронтовиків. Він знає, якою цінною радянський народ переміг у Великій Вітчизняній. Неабияке сходження мав комсомолец Каравайченко, беручи участь у військово-спортивних іграх «Зірниця», «Орля», численних турнірах з багатоборства ГПО. Занам'яталися молодому робітникові зустрічі з ветеранами війни під час походів місцями визвольних боїв радянських воїнів з німецько-фашистськими загарбниками, що точились сорок літ тому на берегах Дніпра. Одягнувши робочу сунітку, Юрій став одним із кращих робітників комбінату. Здобути трудовий гарт Юрію Каравайченку допомогли комуністи, ветерани підприємства. До лав Радянської Армії призваний ітимо зі значком молодого гвардійця п'яти-

річки, відзнаками переможця обласних фіналів з багатоборства ГПО.

Таких, як комсомолец Каравайченко, в Світловодську сотні. Міськомкомсомолу в ході XI етапу походу «Шляхами слави батьків» постійно приділяє увагу трудовому, моральному, військово-патріотичному вихованню підрастаючого покоління, пропаганді всевітнього значення Великого Жовтня і вікопомної Перемоги над фашизмом. Пошукові загоони, беручи участь в операції «Згадаймо всіх по-іменню», провели 430 індивідуальних досліджень. Зустрічаючись із ветеранами війни, школярі написали сотні творів на тему «Орден у твоєму домі».

Плідну роботу в ході пошукової операції «Згадаймо всіх по-іменню» здійснили комсомольські активісти Голованівського району. В усіх школах тут діють пошукові загоони. За час проведення операції вони встановили майже 50 імен невідомих героїв. Райком узагальнив досвід кращих загонів — «Патріота» з Красногірської восьмирічки, «Мотовця» з Перегонівської десятирічки, «Пошуку» з Люшневіської восьмирічки. Завдяки роботі червоних слідопитів поповнились експозиції в дев'яти музейних кімнатах, багатьох кутках бойової слави.

КІД «Глобус» Голованівської СШ № 2 підтримує тісні зв'язки зі школами Білорусії, Пошукова

ДО 40-РІЧЧЯ ВЕЛИКОЇ ПЕРЕМОГИ

Який

група клубу тепер листується з 30 колишніми партизанами із з'єднання Героя Радянського Союзу М. І. Чаумова.

Багато добрих справ на рахунок слідопитів олександрійських середніх шкіл №№ 1, 10, 12 та міського загону «Пошук». Школярі розшукали більше 200 учасників битв під Москвою, на берегах Волги, 68 героїв Дніпровської наступальної операції. В рукописних книгах «Літопису Великої Вітчизняної» з'явилися сторінки про подвиги 9 синів полків, 15 піонерів-героїв.

Працює в Олександрійській школі мужності, що створена при громадському краєзнавчому музеї міста, де першими наставниками молоді ветерани війни і праці А. Ф. Худякова, А. С. Пономаренко, А. Т. Криуленко, Г. А. Ярошенко, А. З. Куницький. За десять літ існування школи в ній здобули високий моральний гарт більше 1200 піонерів і комсомольців, котрі стали відмінниками навчання, ударниками комуністичної праці, відмінниками бойової і політичної підготовки.

Урізноманітнили роботу по військово-патріотичному вихованню молоді комсомольські організації Бобринецького району. Традиційними тут стали військово-спортивні змагання, наприклад, гри в шахи, на призми героїв-земляків. У квітневі дні призвозники і допризовники з усіх сіл зібралися в селі Витязівці на велике спортивне свято. Футболісти змагалися за приз пам'яті Героя Радянського Союзу І. С. Індіна, волейболісти — за кубок імені Героя Радянського Союзу Д. М. Осадчого, а на волевоному рубежі розігрували приз імені Героя Радянського Союзу В. В. Горина.

Ще масовіші змагання влаштували бобринецькі під час тижня, що проведено дився під девізом «До праці і оборони — готові!». В травневі дні юнаки та дівчата взяли участь у першості району з багатоборства ГПО. А напередодні свята Перемоги сотні кращих спортсменів виїхали на старті легкоатлетичного пробігу, який присвячувався 40-річчю визволення України від німецько-фашистських загарбників. В усіх заходах мали неабияку віддачу. Високий моральний вплив на спортсменів справили зустрічі під час турнірів із колишніми

Допомагають у роботі студентам фізико-математичного факультету Кіровоградського педінституту на збиранні овочів почуття колективізму, тісний контакт із життям спільна колгоспу імені ХХV з'їзду КПРС. А ще виступи студентської агітбригади, спортивні змагання...
На знімку: командир загону Людмила ЗАДНІПРЯНА, секретар комітету комсомолу колгоспу імені ХХV з'їзду КПРС Володимир ЗАВВИЙ та комісар загону Олена БУРЯК перед черговою планірною.

Фото М. САВЕНКА, Онуфріївський район.

ВСІ МУЗИ — ГОСТІ ШКОЛИ

Виникнення основ театрального мистецтва учням львівських шкіл почнуть у новому навчальному році провідні автори і режисери міста. Досвід у цій справі вже є: протягом кількох років у середніх школах працюють університети естетичного виховання.

У розклад заняття цих шкіл включено «День театру». Він проводиться з ініціативи Львівського міжобласного відділення українського театрального товариства і міського відділу народної освіти, які уклали договір про творчу співдружність. На п'яти кафедрах акторів, режисерів, мистецтвознавців театру юного глядача вчать школярів ангорської майстерності, вокалу, основ класичного і народного танцю, історії мистецтва. Школярі беруть участь в обговоренні репертуарних планів, рецензуванні прем'єр, самі виступають у масових сценах.

Дорога редакціє!

Ми — молоде подружжя, тож прагнемо самоутвердитись, як кажуть, «знайти себе». Зацікавила стаття Ю. Гаєва «В діюх поблизу Дніпра». Надрукуйте, будь ласка, відповіді на наші запитання: які ще, крім Запорізької АЕС, будови є республіканськими та всесоюзними комсомольськими; які умови чекають добровольців на місяцях (робота, житло, тощо); які документи необхідні для направлення на ударні комсомольські будови. Були б дуже вдячні, якби ви повідомили також, де можна отримати вичерпну практичну інформацію з цього питання.

З повагою Сергій і Тетяна Коробови, с. Рівне, Новоукраїнський район.

До «Молодого комунаря» надходять нові й нові листи із подібними запитаннями. Дати відповідь на них редакція попросила заступника завідуючого відділом робітничої та сільської молоді обкому ЛКСМУ В. Добробатька.

За роки одинадцятої п'ятирічки понад 3000 юнаків та дівчат області були направлені за комсомольськими путівками на будівництво важливих об'єктів

НА УДАРІ, КОМСОМОЛЬСЬКІ

тв народного господарства країни. Щоріску до райкомів, міськомів комсомолу, в обласний комітет ЛКСМУ звертається велика кількість бажаючих поїхати на такі будови. Окрім згаданої вже Запорізької АЕС, до ударних комсомольських будов республіканського та всесоюзного масштабу слід віднести будівництво нових об'єктів Єнакіївського коксохімзаводу, Південно-Української АЕС. Комсомольськими будовами є також шахти Донбасу, нові промислові об'єкти Сургути, Уренгою, Якутії тощо. В межах Кіровоградщини об'єктами ударного будівництва є шахта «Ведмежоярська» в Олександрійському районі, в обласному центрі — чавуноливарний завод, заводи «Гідросила», гідролізно-дріжджовий, Липняцький цукрозавод, а також Кіровоградське виробниче об'єднання по сіалках «Червона зірка».

Юнаки та дівчата, що приїжджають на такі бу-

дови, в разі потреби набувають спеціальність без відриву від виробництва. Як відомо, більшість республіканських та всесоюзних УКБ розташоване в щойно освоєних, молодих, так би мовити, районах та містах країни. Зрозуміло, темпи капітального будівництва об'єктів соціального призначення там ще нижчі від виробничих. Ось чому одиницям добровольцям гарантовано одразу після прибуття лише гуртожиток. Як виняток, комітети комсомолу дають направлення спілчанам, що їдуть сім'ями, за конкретною домовленістю з адміністрацією будови чи об'єкту. Зокрема, сімейним добровольцям з комсомольськими путівками на Єнакіївському коксохімічному заводі гарантовано місце в сімейному гуртожитку, а протягом двох років роботи — урядована квартира. Управління «Дніпробуду» (Південно-Українська АЕС) за півроку — сімейний гуртожиток, а протягом

трьох наступних років — постійне житло. Адміністрація тресту «Кіровоградмашзавбуд», який будує нові корпуси «Червоної зірки», забезпечить молоді сім'ї у 1985 році сімейним гуртожитком при умові укладання трудового договору вже тепер.

Комсомольці та молодь, що бажать узяти путівки на будови, мають пройти медичну комісію для отримання довідки за формою № 216, де б вказувався висновок про придатність до роботи на конкретному об'єкті (з урахуванням його географічного положення тощо). Окрім цього, мають бути ще комсомольські характеристики з останнього місяця роботи. При звільненні з роботи рекомендується в трудовій книжці робити запис про направлення на ударну комсомольську будову за комсомольською путівкою. Між іншим, в окремих випадках комсомольські путівки надаються також неспілчанам (у тому числі молодим комуністам), котрі добре зарекомендували себе на попередньому місці роботи і мають будівельну спеціальність. Як бачите, Сергію і Тетяно, вибрати перед вами, а також вашими однодумцями, великий.

орієнтир «Пошуку»?

фронтівками. Сотні юнаків і дівчат виконали розрядні нормативи і стали значківцями ГПО.

Однак аналіз справ на місцях показує, що ще не всіюди комітети комсомолу виробили чітку систему роботи по військово-патріотичному вихованню молоді, в ході XI етапу походу «Шляхами слави батьків» не використовувались діючі форми виховання. Військово-патріотичні акції практикувались у деяких організаціях від випадку до випадку.

За рішенням ЦК ВЛКСМ туристична експедиція «Моя Батьківщина—СРСР» стала складовою частиною Всесоюзного походу комсомольців і молоді місцями революційної, бойової та трудової слави радянського народу. Учасникам експедиції пропонувались такі маршрути: «Дорогою Великому Жовтню», «Ніхто не забутий», «Будні великих будов», «Ордени Батьківщини на знаменах комсомолу», «Дорогами дружби», «Вітчизни вірній си-

ни», «До архітектурних та історичних пам'яток країни». Але не на всіх цих маршрутах сповна використались експедиційні заго-ни Гайворонського, Ульянівського, Вільшанського та інших районів області. Якщо, скажімо, пошукові заго-ни Ульянівського району поновили «Літопис Великої Вітчизняної» новими матеріалами про героїв-земляків, то про воїнів, які визволяли свій район від німецько-фашистських загарбників, таких матеріалів дуже мало.

Деякі слідопити не знають, як правильно вести пошук. І тоді до редакції надходять листи на зразок такого: «В нашому селі поховані загиблі воїни. Допоможіть встановити їх імена. Звідки ці герої?». Якщо ж імена загиблих відомі, то пошуковці не орієнтуються як встановити зв'язки з їх рідними. В школі ж мають знати, які частини визволяли той чи інший населений пункт. Про службу в Радянській Армії в ролі Великої Вітчизняної, про полеглих, і тих, хто пропав безвісти, відомості можна отримати в архіві Міністерства оборони СРСР (г. Подольск Московской области, Варшавское шоссе, 9-а). Довід-

ни про службу на Військово-Морському Флоті у воєнний період видає Центральний військово-морський архів (г. Гатчина Ленинградской области, ул. Цветочная, 2). Відомості про поранення і лікування в госпіталях в ролі Великої Вітчизняної є у Військово-медичному музеї Міністерства оборони СРСР (г. Ленинград, Лазаретный переулок, 2).

А ось інший факт. З ініціативи молоді вчительки Олени Куріряно семикласники Воронієвської восьмирічки Новоукраїнського району почали занесувати спогади воїнів-земляків. Більше сорока колишніх фронтівків розповіли червоном слідопитам про дороги війни, якими вони пройшли. Їх розповіді школярі занесли на окремих аркушиках паперу. Але цим спогадам бракує повноти, точної інформації. Одні не вказують номер військового підрозділу, роду військ, якими орденами і медалями (за який подвиг) нагороджені, інші забули вказати рік народження, місце роботи в післявоєнний період, у визволенні яких міст і країн брали участь.

Конкретно треба було занести про окремі бойові епізоди, найбільш пам'ятні миттєвості війни.

Якби Новоукраїнський райком комсомолу розповсюдив часно спеціальну анкету учасника Великої Вітчизняної війни в кожній комсомольській і піонерській організаціях, слідопити мали б чіткий орієнтир, як вести пошук, як оформляти зібрані матеріали.

Наприклад, червоні слідопити Голованівської десятирічки № 2 заповнили більше ста подібних анкет. Ось одна з них — анкета П. П. Калієвського, стрілочника станції Ємилівка. Визволяв Латвію, Литву, Польщу, штурмував Берлін. Перша бойова нагорода — медаль «За відвагу» (потім отримав ще сім нагород). Був поранений. Колишній фронтівник — ударник комуністичної праці. В останній графі «Анкети» (Що б ви побажали майбутнім поколінням радянських людей?) Парфен Пилипович записав: «Моїм синам, внукам, всім вам, мої до-

рогі світовічизники, всім народам світу — чистого неба, миру, щастя. Боріться за мир на планеті, будьте пильними». І додав до анкети свою фронтову фотокарточку.

А які це реліквиї — фронтові листи! Червоні слідопити з Першотравенки, Полтавни, Компаніївського району йдуть у ногу сім'ю, просять передати лист сина, батька з фронту — з тим, щоб бережно покласти його на стелі в музейній кімнаті, зачитати на уроці мужності. Так роблять і піонери та комсомольці села Красногірні Голованівського району. В музеї підпільної комсомольської організації «Спартак» зберігаються листи комуністки М. І. Малюї і комсомолки Люби Римар, особисті речі воїнів-земляків.

Добру справу зробили активісти Новоукраїнської районної організації Товариства по охороні пам'яток історії і культури. В кожному селі (в клубах, школах, будинках культури, музейних кімнатах) є стелі, на них виставлені фотознімки всіх пам'яток, що є на території району, портрети героїв-земляків.

Яна ж комсомольська організація найкраще попрацювала в ході XI етапу походу «Шляхами батьків» експедиції «Літопис Великої Вітчизняної», операції «Згадаймо всіх поіменню» — серед промислових підприємств, колгоспів і радгоспів, вищих і середніх навчальних закладів, загальноосвітніх

шкіл і профтехучилищ, яка найкраща організація ДТСААФ, сфери культури і побутового обслуговування? В якому туристичному клубі мають іраді здобути в ході експедиції «Моя Батьківщина — СРСР»? На ці запитання мають відповіді міськими і райкоми комсомолу в інформаціях, надсилаючи їх в обком ЛКСМУ. Вони таном повинні назвати кращий пам'ятник, створений на громадських засадах, кращу конкурсну міністратуру, любительської кіностудії, представити кращу пісню на військово-патріотичну тему, яку написали місцеві автори. Проте в деяких районах області формально поставилися до справи, коли підсумовували роботу комсомольських організацій на XI етапі походу. І старання багатьох активістів залишилися непоміченими.

Похід молоді місцями революційної, бойової і трудової слави радянського народу, присвячений 40-річчю Великої Перемоги, триває. Його штаб на місцях повинні чітко спрямувати і організувати цей масовий рух. Байдужість у такій справі недопустима. В кожному селі, кожному місті пам'ятають про героїв Великої Вітчизняної. Тож ми маємо зробити все, аби їх імена й через багато літ золотом сяяли на плитах обелісків, на сторінках літопису Слави.

М. ШЕВЧУК.

ЦЕ — ЦІКАВО

Пожива для розуму

Мабуть, багатьом жителям європейської частини країни запам'ятався безрезневий вечір 1977 року, коли в кімнатах раптово загойдался люстри, зазеленчав посуд, посуналися по підлозі столи й крісла. Це був відгомін землетрусу, що набрав найбільшої сили у придунайських районах Румунії і Болгарії. А яка природа підземних поштовхів? Про це детально розповідається в першій із трьох книг «Енциклопедії чудес» під назвою «Звичайне в незвичайному» кандидата філософських наук Володимира Мезенцева, яка у видавництві «Веселка» вийшла у світ українською мовою. В ній йдеться про загадкові явища в природі — торнадо, тайфуни, піщані бурі, різновиди вітру, так звані кольорові опади тощо.

Відомо, що деякі загадки природи широко використовувалися служителями релігії для одурманен-

ня віруючих. Ну, ось скажімо, такий приклад із давньоруських літописів. Коли посуха у Великому Новгороді викликала голод, жителі міста вирішили, що це грішник-єпископ Іоанн накликав «гнів господній», і вирішили втопити його у Волхові. Проте в останню мить передумали — посадили «святого отця» на пліт і відштовхнули від берега. І тут стало диво: пліт, винесений на середню ріку, поплив проти течії. Приголомшені новгородці вирішили, що бог заступився за свого «посланця» і повернув рух води у Волхові. Проте випадки, коли ріка раптом починає текти назад, — не така вже й рідкість.

Про ці та подібні дива природи можна дізнатися у згаданій книзі. У свій час Л. Толстой говорив: «Намагайся дати розуму якнайбільше поживи». Це видання — хороша лікстрація до слів класика. Л. БОРИСОВА.

З природою на «Ви»...

Пам'ятаю, ще зовсім недавно південно-західна відножина Лісової балки була голою, і тільки пізно рожеві стенові суходіт. Та з часом тут піднявся молодий лісок і витіснив стенові трави. Замість них стали з'являтися лісові. Я кілька років спостерігав за цими перемінами. В молодому ліску з'явився гриба-сироїжки.

І теж прийшов сюди у червні за грибами. Але цього разу відножину балки я не впізнав. Про гриби годі було й згадувати. Все було чорним від пожежі. Повисхали обгорілі куці, зовсім зникли трави. Неприродно виглядали на чорному тлі лише зелені верхівки дерев — вогонь не добрався до них. Не чути було й птахів, яких у цей час бувало немало тут. Від колишньої краси не лишилося й сліду... Не знаю, чи бачив, яку сумну картину залишив після себе той, хто розпалив багаття і поклав його. Якщо бачив, то, можливо, і йому було непрємно і незатишно тут. Чорно, пусто.

Люди навчилися садити дерева, створювати рукоутворні ліси. Це неслаский труд, на нього потрібні роки... Вогонь же знищує все за якусь коротку мить.

У минулому році чиясь недобра рука намагалась вивалювати травостій і на історичних схилах валив колишньої фортеці в Кіровограді. Горіли минулої осені опале листя і суходіт в посадці Озерної балки, де вогонь змусив була приборкувати пожежна команда. Горіли й інші посадки, що оточують місто. На жаль, сухий травостій

і листя випаляють не заради необхідності, а просто так, щоб урізноманітнити своє перебування на природі. А це — від незнання, якої шкоди це завдає природі. Якби кожен пам'ятав, що, випалюючи значні ділянки трав'яного покриву, він пошкоджує прирощені шийки дерев, куці, насіння і грибиці, якби знав, що там, де знищено куці, уже не будуть гніздитись і співати солов'ї, навряд чи робив би це заради розваги чи егоїстичного бажання гострих відчуттів. Окрім того, це зайве нагадати, що розведення багать у місті і приміських зонах відпочинку суперечить елементарним санітарним нормам.

Прийшла осінь. Незабаром знову опале листя і висохнуть трави. Знову виникне небезпека пожеж. Звичайно, працівники лісового господарства області, зеленого господарства Кіровограда, органи правопорядку, обласна інспекція по охороні природи, обласна організація Українського товариства природи, громадськість міста вживуть заходів по охороні лісових насаджень від вогню. Хотілося б, щоб не залишилися байдужими вчителі і батьки, юні охоронці природи. Щоб кожен, хто впаде у вихідний відпочити за місто, спілкувався з нашою матірською природою ввічливо і шанобливо. На «Ви»...

М. НОЖНОВ, член Українського та Всеросійського товариства охорони природи. м. Кіровоград.

Кожен, хто живе на Кіровоградщині (та, певно, і за її межами) знає, що дендропарк Веселі Боковеньки — один із кращих зразків садово-паркового мистецтва. Не раз уже, плануючи маршрути вихід-

НАШІ ВРАЖЕННЯ

ПОДОРОЖ ДО ЗОЛОТОЇ РИБКИ

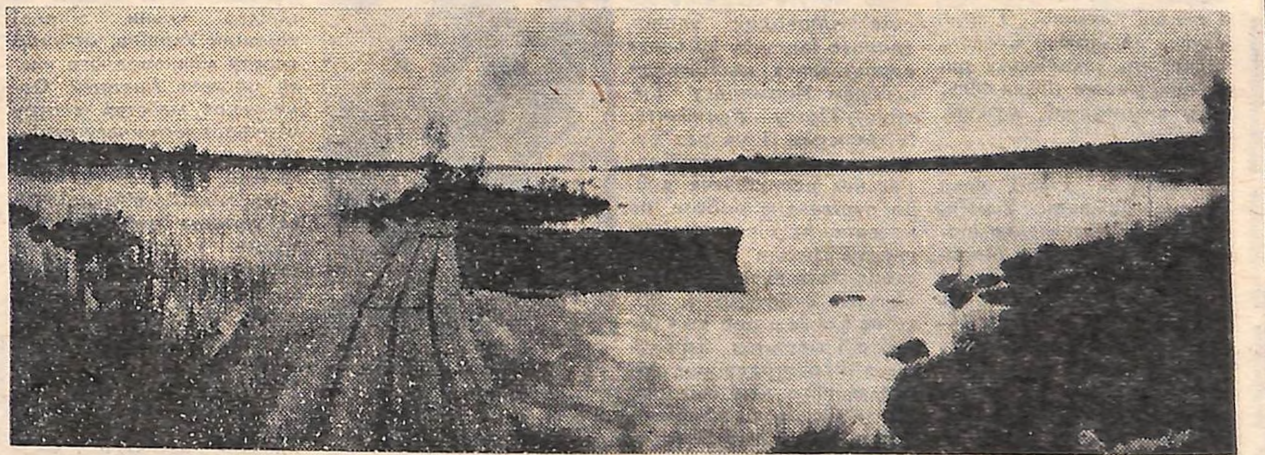
ного дня, комсомольсько-молодіжний колектив 1-го медоб'єднання був одностайним у своєму бажанні поїхати саме туди.

П'ять просік виводять відвідувачів парку до мальовничих ландшафтів: озера Кит, фонтанів, Ялинової алеї... Дізнаємось,

що озеро Кит, до якого виводить тополяна алея, називали так за схожість із формою морської тварини. Крім того, в озері був фонтан висотою до 20 метрів. А озеро Золота Рибка, скажімо, дістало таке ім'я тому, що у свій час там жили справжні золоті рибки. І хто знає, може, серед них були такі чарівниці, як у відомій казці Пушкіна...

Алея Комсомольців, галлянина Возз'єднання, Мисливська галлянина, острів Молодіжний. Рідкісні породи дерев, куці. Мальовничий куточок рукоутворної природи не залишив нікого байдужим.

В. КОСЕНКО. м. Кіровоград.

Тихо над річкою, вечір пліче...

Фотоетюд В. ГРИБА.

ЧИТАЧ СТУРБОВАНИЙ

Шаковна редакціє!

На день народження сину я хотів подарувати хвилястих папуг. Пішов на ринок. Яких тільки птахів я там не побачив! Але найбільше мене вразили ціни. Двадцять карбованців дозелося віддати за пару

птахів, п'ятнадцять за клітку, яка у магазині коштувала б 6 крб. 50 коп.

Приніс я пташок додому. А тут якраз завітав приятель. Побачив покупку та й каже: «А як почнуть ці пташки розмножуватися, — що будеш з ними робити?» А й справді, куди дівати молодняк, якщо він

з'явиться? Зоомагазин у Кіровограді немає. Іти на ринок до тих самих спекулянтів і пропонувати їм пташенят?

Чи не зможете ви мені відповісти, коли нарешті продаж птахів, дрібних декоративних тварин, риб перестане бути монополією спекулянтів? Чому

досі в обласному центрі немає магазину, де по комісійних цінах можна було б купити пташину чи, скажімо, хом'ячка? І при необхідності можна було б здати до того ж магазину пташенят чи молодняк рибок.

М. ОЛЕКСІЄНКО.

СВІТ ПІДЛІТКА

Юнги сивого Азова

Тугий вітер Азова наповнив вітрила яхти «Шкіпер», яка вирушила від причалу Жданова до берегів північних морів. До її штурвалу стали не професійні моряки, а хлопчики клубу «Вітер мандрів», створеного в приморському місті.

Крута хвиля біла в борт білосніжної судна, на якому побували наші кореспонденти перед далекою рейсом екіпажу. Зустрів їх хлопчачий командир Сергій Жаков — робітник місцевого судноремонтного заводу, досвідчений яхтсмен, який проїшов сотні миль на збудованих власними руками вітрильниками.

З походів у школи, на класні години та піонерські збори, за словами С. Жакова, починалась його капітанська біографія. Але хлопців не довелось чекати, як чекають погоди біля моря. Ще б пак: їм пропонувалось збудувати своїми руками справжнє судно, здатне борознити моря та океани! Звичайно, виготовлення найвідповідальніших вузлів залишили за собою шефи — трудівники Азовського морського пароплавання.

Напрочуд гарний вигляд вітрильник, який хлопці назвали «Шкіпер» —

значить капітан, Оволодіваючи робітничими професіями, що відповідає завданням шкільної реформи, юнги Азова водночас навчалися бути гідними продовжувачами справи їхнього земляка — першовідкривача Півночі Георгія Седова.

Нелегка морська наука, але кожний член клубу з успіхом опанував її: капітан Сергій Жаков навчив юних мореплаців правил навігації, орієнтування по зорях і компасу.

У свій перший далекий рейс вихованці клубу взяли на борт судна незвичайний вантаж — шість чавунних пам'ятних плит, що їх відлили металурги комбінату «Азовсталь». Посланці сивого Азова встановлять їх в Архангельську.

Молодіжний клуб «Вітер мандрів» — лише один з спортивних колективів, який входить до складу «команди» міського об'єднання «Кальміус». Нині в ньому займаються близько 300 юнаків і дівчат. Свої морські флотилії, створені юними моряками з допомогою шефів, мають усі великі підприємства Жданова.

**О. ТОХТОМИШ,
М. СТОЛЯРОВ,
кор. РАТАУ.**
Донецька область.

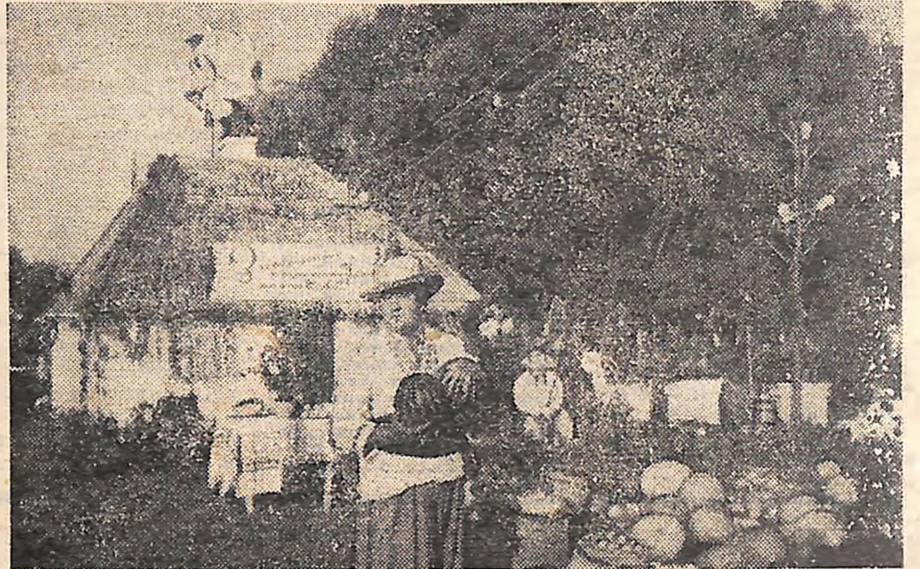

РЕПОРТАЖ

Вирує ярмарок

Під'їжджасмо до Великих Сорочинців. Обабіч дороги — автомобілі, автобуси, мотоцикли... На ярмарок приїхали не тільки з сусідніх районів та областей, а й з інших республік.

Тут, на батьківщині М. В. Гоголя, щороку вирує традиційний Сорочинський ярмарок. На площі 200 гектарів розташувались лотки та павільйони. Торговельні організації про-

понують широкий вибір товарів промислових, господарських, предметів широкого вжитку, продуктів харчування. Будь ласка, смакуйте миргородськими варениками, полтавськими галушками, опішненьськими гречаниками, кременчуцькою юшкою, хорольськими пшоняниками, гадяцьким кулешем...

У суботу та неділю з раннього ранку і до пізнього вечора ярмаркових розважають трісті музики, бандуристи, гумористи, танцюристи та інші учасники художньої самодіяльності Полтавщини.

А ось прямо на очах демонструють своє вміння і одразу пропонують купити вироби народні умільці: хомутецькі гончарі, гребінники, савинські бон-

дарі, обухівські ткалі, в'язальники кошків, віників.

І повними господарями на ярмарку є гоголівські герої. Гримить весілля П'єраски та Гриця. В центрі ярмаркових подій Солоний Черевик із Хіврею та Коваль Вакула. А яка юрба цікавих за возом, на якому везуть самого «автора» «Сорочинського ярмарку»!

Найменшим відвідувачам ярмарку цікаві ігри, розваги, атракціони ласкаво пропонує «Сорочинська Веселка».

Вирує ярмарок!..

С. ФЕНЕНКО,
громадський кореспондент «Молодого комунара».
Кіровоград — Великі Сорочинці на Полтавщині.
Фото автора.

ТІЛЬКИ СМІЛИВИМ І МУЖНІМ

підкорюється Завадівська траса

Це ще раз довів фінал особисто-командного чемпіонату Радянського Союзу з мотокросу, що проходив минулої суботи в невеличкій...

Результати півфінальних змагань мотокросменів у Чернівцях, Алма-Аті, Тбілісі та інших містах показали хорошу підготовленість команд-переможниць попередніх зональних турнірів. Кожна із збірних Російської Федерації, України, М'єнської, Москви і Ленінграда, Казахської, Латвійської, Узбецької і Грузинської РСР була претендентом на призи. Та попередній складний екзаме́н, який не кожному під силу. Коментатор змагань, добре відомий у країні мотогощик Ігор Григор'єв одразу ж застеріг: траса дуже насичена багатьма «сюрпризами» — тут і глибокі ями, і піщані «хвилі», і круті спуски та віражі. Словом, підкорити завадівську дистанцію зможе тільки сильний, витриманий, мужній, вольовий.

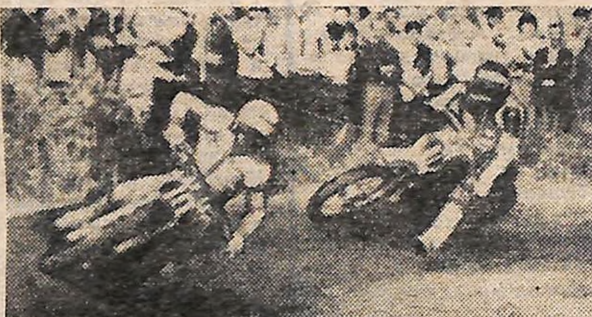
Таким себе показав у першому ж старті член збірної команди Української РСР Олександр Морозов. Вийшло так. Морозов на старті лишився позаду всіх гонщиків. Та ось круг за кругом, і він фінішує четвертим. Далі у своєму класі мототрициклів 125 кубічних сантиметрів Олександр Морозов показав філігранно відточеної їзди.

Завадівка неодноразово ставала ареною гострої

боротьби серед найсильніших мотокросменів, які диктували швидкість, показували, як треба виховувати в собі волю до перемоги. Такими були на трасі у всіх заїздах Юрій Ху-

жинкам, які змагалися на мототрициклах класу 125 кубічних сантиметрів.

Дещо краще склав екзаме́н майстер спорту Радянського Союзу наш земляк Олександр Кости-

ряков (клас мототрицикла 500 кубічних сантиметрів, м. Москва) і Володимир Худяков (250 кубічних сантиметрів, м. Ленінград).

На трасі часто можна було почути коментаторське «Молодці, хлопці, здорово їздять!». Ці слова адресувалися латвійським юніорам Нормундсу Еркулісу, Гіртсу Мурнієксу, їх тренерам. І не раз було сказано, що у прибалтійських республіках добре поставлена робота по розвитку технічних видів спорту. Це ще раз підтвердилося виступами латвійських спортсменів. Чого не скажеш про вже наші членів команди збірної з Кіровоградщини, зокрема, Клавдію Нижник, яка набагато поступалася Тетяні Плюхіній з Новосибірська, Ларисі Козловіч з Москви, Світлані Любимовій із Тули та іншим

ря. Хоч він і не виступав у перших двох заїздах, та все ж йому випало нелегке випробування. Над трасою почали згушуватись хмари, пішов дощ. Саме в цей час дається

старт найпотужнішому класу мототрициклів — 500 кубічних сантиметрів. Серед восьми гонщиків, які лишилися на трасі в такій екстремальній ситуації, Олександр Костиря. Він іде четвертим.

«Молодець!» — лунає над трасою... О. Костиря здобуває «золоті» очки для збірної команди України.

«Молодець!». Олександр Костиря сприяв успішному просуванню команди вперед — на другу сходинку п'єдесталу пошани.

Найвищий клас їзди продемонстрував Юрій Худяков. Здавалося б, можна спокійно відпочивати, — два заїзди виграно (саме за їх результатами визначається переможець), однак Юрій вийшов на трасу під зливом. І тут нікому не поступився першістю. Так само, як і його брат Володимир Худяков у класі мототрициклів 250 кубічних сантиметрів.

На машинах класу 350 кубічних сантиметрів високу майстерність продемонстрували майстри спорту Союзу РСР Володимир Кавінов і Олег Шокун — обидва члени збірної команди України, майстер спорту міжнародного класу москвич Анатолій Овчинников, майстер спорту міжнародного класу латвієць Анатолій Бочков та інші.

Команда Латвійської РСР не увійшла до призової трійки. І все ж чимало спортсменів цієї республіки показали білорусський характер. Серед юних мотогоноків, які продемонстрували волю до перемоги і високу майстерність, був представник Латвії Нормундс Еркуліс. Йому вручено спеціальний приз «Молодого комунара».

І. ЖЕВАНІВСЬКИЙ.

ФУТБОЛ

Гостям ми завжди раді

Це був тридцятий міжнародний матч «Зірки» — кіровоградці приймали футболістів національної збірної Республіки Гвінеї-Бісау.

В обох таймах гри ініціативою володіли господарі стадіону, підключившись до атак усі лінії. І їх бововитість увінчалась успіхом — два м'ячі у ворота суперників забив Ігор Черненко, по одному Валерій Самофалов (з пенальті), Михайло Калита та Сергій Уличський. А футболісти Гвінеї-Бісау зуміли двічі взяти ворота «Зірки».

Три дні гості з Африки перебували в Кіровограді. Їм було влаштовано при-

єм у виконкомі області Раді народних депутатів. Заступник голови обласного комітету С. М. Чабаненко розповідав про досягнення трудящих Кіровоградщини у виконанні рішень XXVI з'їзду КПРС, ознайомила з історією нашого краю. Футболісти побували в цехах виробничого об'єднання по сівалках «Червона зірка», колгоспі «Україна» Кіровоградського району, відвідали хутір Надія, історичні місця Кіровограда.

В. ТВЕРДОСТУП.
**Редактор
Ю. СЕРДЮЧЕНКО.**

ОБ'ЄДНАНИЙ КОМІТЕТ ПРОФСПІЛКИ ТРЕСТУ «КІРОВОГРАДСІЛЬБУД» запрошує на курси крою та шиття легкого плаття

Пропонуємо різні форми, варіанти і періоди навчання.

- 10-місячний — з 10 вересня ц. р.
- 9-місячний — з 10 жовтня ц. р.
- 8-місячний — з 10 листопада ц. р.
- 6-місячне заочне навчання (для іногородніх) — підвищення кваліфікації та знань.
- Художнє в'язання.

Навчання у дві зміни, розраховане для тих, хто працює або навчається.

Навчання платне згідно з прейскурантом із розрахунку 5 крб. за місяць навчання. По закінченні навчання видається відповідний документ.

Реєстрація, прийом заяв та оформлення проводяться щодня, крім суботи, з 12.00 до 15.00 і з 16.00 до 19.00.

Адреса: 316050, м. Кіровоград, вул. Гагаріна, 6.

«Молодой комунар» — орган Кіровоградського обласного комітету ЛКСМ України.
На українському мові.

316050, МПС,
м. Кіровоград,
вул. Луначарського, 36.

ТЕЛЕФОНИ: редактора — 2-45-00; відповідального секретаря — 2-46-87; відділу комсомольського життя — 2-46-57; листів і масової роботи — 2-45-36; пропаганди — 2-45-36; учнівської молоді — 2-46-87; військово-патріотичного виховання та спорту, фотолaboratorії — 2-45-35; оголошень — 2-56-65; коректорської — 3-61-83; нічної редакції — 3-03-53.

Газета виходить у п'ятницю, четвер і суботу.
Друкарня імені Г. М. Димитрова видавництва «Кіровоградська правда» Кіровоградського обкому Компартії України м. Кіровоград, вул. Глібини, 2.